Reflektion rädslor

tors, 11/08/2011 - 16:07 Gunilla Ödin

- Utveckling [1] |
- Arbete [2]

När jag vaknade imorse insåg jag att det var idag det skulle ske... Jag hade bestämt att jag skulle åka till Kattstrupeforsen och hälsa på min personal som jobbar i dammluckorna där... För att ta sig dit måste man klättra nerför en stege som är 5-6 m lång. Till saken hör att jag har en fobi mot att gå nerför smala och branta trappor, således även stegar. Jag var där i juni på skyddsrond och då skulle vi gå ner för att göra en skyddsinspektion men då var jag för feg för att gå ner och blev kvar på "balkongen" ovanför. Nu har han som jobbar där tjatat på att jag ska komma dit och igår bestämdes att idag så...

För att göra det hela lite roligare så bokade jag en av företagets elbilar (som jag tidigare inte kört). Så vid halv tio kliver jag in i bilen och startar den, utan framgång tror jag... tills jag ser en ready-lampa lysa grön. Det hörs ju inte ett ljud! Enbart surret av fläkten som går... ni vet som det låter innan man vrider på startmotorn på en vanlig bil. Jaha, lägger in D och kör ut från parkeringen mot E14. Väl uppe i lite fart är det enda jag hör vinet av vinden runt bilen och ljudet av däcken mot asfalten, så himla coolt! Men samtidigt lite overkligt! Är detta framtiden?? Hoppas det, men då behövs större och effektivare batterier för att det ska få verklig genomslagskraft. Ta chansen att testa en elbil om den dyker upp!

Väl framme vid Kattstrupeforsen såg jag inte en själ. Gick bort till plattformen där man klättrar ner till dammluckorna och jag såg fortfarande ingen. Inser då att de är inne i luckan och eftersom min rädsla finns så insåg jag att det är ingen mening att tveka utan på det direkt. Sagt och gjort, när jag tog första steget var det bara att ta ett till o sen ett till osv.... När jag kommit halvvägs ner kommer min medarbetare ut och blev nog glatt överraskad att jag var på väg ner för han hejade ivrigt på. =) Väl nere på "backen" var jag inte ens skakis och jag kände mig så himla nöjd med mig själv!! Gick sen in i luckan och kikade och där hade jag inte velat jobba, värre än en u-båt, trångt och bedrövligt. Efter avslutat studiebesök var det bara att klättra upp igen och här kommer en bild på det för förståelsen av höjdskillnaden. (Det är f.ö. jag på bilden)

Rädslor är till för att övervinnas och nu har jag klarat detta, vet dock inte om jag vill göra det igen.

Källa till webbadress: http://xn--din-rna.se/blogg/reflektion-r-dslor

Länkar:
[1] http://xn--din-rna.se/category/artikelkategori/utveckling
[2] http://xn--din-rna.se/category/artikelkategori/arbete